

BOLIGMINISTEREN

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget

Dato 29. september 2020
J. nr. 2020-7158

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Udlændinge- og Integrationsudvalget har i brev af 7. september 2020 stillet mig følgende spørgsmål (UUI alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Dahlin (V) og Heidi Bank (V).

Spørgsmål nr. 431:

Vil ministeren redegøre for, hvilke tiltag ministeren har igangsat – eller agter at igangsætte – ift. at sikre beboernes tryghed ved de utryghedsskabende konflikter, som de er beskrevet i artiklen »To klaner fra Libanon hærger bydel i Korsør«, Berlingske den 31. august 2020? Ministeren bedes ligeledes kommentere på artiklen.

Svar:

Alle mennesker skal kunne føle sig trygge og være sikre uanset, hvor de bor i Danmark. Almene boligområder er ikke en undtagelse herfra.

Regeringen vil ikke acceptere, at der er boligområder, som reelt har udviklet sig til parallelsamfund med en alternativ retsorden, der styres af kriminelle og religiøse kræfter eller af kulturelle normer fra en fjern fortid.

Derfor er det vigtigt, at boligorganisationer, kommuner og politi har de nødvendige redskaber til at opretholde ro og orden i almene boligområder. Det er ligeledes vigtigt, at redskaberne er effektive, og at de bliver brugt i det omfang, det er nødvendigt.

Senest er lovgivningen blevet ændret i forbindelse med parallelsamfundsaftalerne. Socialdemokratiet er med i samtlige aftaler, der er indgået på de forskellige ministerområder med den tidligere regering bestående af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance.

I parallelsamfundsaftalerne er det aftalt, at udsatte boligområder, der har været på ghettolisten i de seneste fem år, skal omdannes til velfungerende bydele blandt andet ved at nedbringe andelen af almene familieboliger til 40 pct. og iværksætte en grundlæggende forandring af områdets fysiske struktur.

Herudover er der indført skærpede regler for kommunal anvisning. Det er blandt andet ikke længere tilladt at anvise boligsøgende med et boligsocialt

behov til udsatte boligområder, hvis de inden for de seneste 6 måneder har fået ophævet et lejemål, er blevet dømt, eller er blevet løsladt fra institutioner under kriminalforsorgen.

Endelig er reglerne for, hvornår en boligorganisation kan ophæve lejemålet for en lejer og dennes husholdning, blevet mere entydige. Med henblik på at sikre at flere sager om ophævelse af lejemål kan køres effektivt via fogedretten, er det præciseret, at en ubetinget fængselsstraf for en række nærmere bestemte kriminalitetstyper begået inden for én kilometer fra lejemålet, kan udløse en ophævelse jf. almenlejeloven § 90, stk. 1, nr. 10.

Disse nye regler supplerer de generelle regler om ophævelse af lejemål som følge af overtrædelse af god skik og orden i ejendommen jf. almenlejeloven § 90, stk. 1, nr. 7.

Reglerne bakkes op af muligheden for, at politiet kan videregive oplysninger om strafferetlige afgørelser til bl.a. boligorganisationer og kommuner som et led i en tryghedsskabende indsats og ophævelse af lejemål. Ligesom det er muligt for almene boligorganisationer i udsatte boligområder at afvise en boligsøgende, som er dømt for kriminalitet.

Det er vigtigt, at de omfattende indsatser, der er iværksat for at omdanne de mest udsatte boligområder, ikke ødelægges af utryghed og kriminalitet. Det er der en risiko for på Motalavej i Korsør, når vi hører, at en sag om ophævelse af et lejemål skal være op til fire år om at blive afgjort ved domstolene.

Derfor er vi i gang med at undersøge, hvordan lovgivningen kan ændres, sådan at utryghedsskabende og kriminelle lejere tvinges til at flytte hurtigere, efter de har fået en dom.

Her henvises desuden til justitsministerens besvarelse af UUI alm. del 433.

Med venlig hilsen

Kaare Dybvad Bek